

दुरावारं अस्त्रांतरैर्वारयितुमशक्यं ॥ आशीविषत्वगुणकं यद्विषं महासर्पस्तत्पत्न्यं तत्सदृशं देवसंघैः समर्चितं पूजितं देवराजीयत्वादेव ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ अर्थसाध

दुरावारंदुर्विषमं राक्षसानां भयावहम् ॥ आशीविषविषप्रख्यं देवसंघैः समर्चितम् ॥ ६६ ॥ येन शक्रो महातेजा दानवान् जयत्यभुः ॥
पुरा देवासुरेयुः देवीर्यवान् हरिवाहनः ॥ ६७ ॥ अयैन्द्रमखं सौमित्रिः संयुगेष्वपराजितम् ॥ शरश्रेष्ठं धनुः श्रेष्ठे विकर्पन्निदमब्रवीत् ॥ ६८ ॥
लक्ष्मीवान् लक्ष्मणो वाक्यमर्थसाधकमात्मनः ॥ धर्मात्मा सत्यसंधश्च रामो दाशरथिर्यदि ॥ पौरुषे चाप्रतिद्वंद्वस्तदै नं जहिरावणिम्
॥ ६९ ॥ इत्युक्त्वा बाणमाकर्ण्य विकृष्य तमजिह्वगम् ॥ लक्ष्मणः समरे वीरः ससर्जैर्द्रजितं प्रति ॥ ७० ॥ ऐन्द्रास्त्रेण समा युज्य लक्ष्मणः पर
वीरहा ॥ ७१ ॥ तच्छिरः शिरस्त्राणं श्रीमज्ज्वलितकुंडलं ॥ प्रमथ्येन्द्रजितः कायात्पातयामास भूतले ॥ ७२ ॥ तद्राक्षसतनूजस्य भिन्न
स्कंधं शिरो महत् ॥ तपनीयनिभं भूमौ ददृशे रुधिरोक्षितं ॥ ७३ ॥ हतः स निपपाताथ धरण्यां रावणात्मजः ॥ कवची स शिरस्त्राणो विप्र
विद्धशरासनः ॥ ७४ ॥ चुक्रुशुस्तेततः सर्वे वानराः सविभीषणाः ॥ दृष्यंते निहते तस्मिन् देवा वृत्रवधे यथा ॥ ७५ ॥ अथांतरिक्षे भूताना
मृषीणां च महात्मनां ॥ जज्ञेथ जयसन्नादो गंधर्वाप्सरसामपि ॥ ७६ ॥ पतितं समभिज्ञाय राक्षसीसामहाचमूः ॥ वध्यमाना दिशो भे
जे हरिभिर्जितकाशिभिः ॥ ७७ ॥ वानरैर्वध्यमानास्ते शस्त्राण्युत्सृज्य राक्षसाः ॥ लंकामभिमुखाः सस्रुर्भ्रष्टसंज्ञाः प्रधाविताः ॥ ७८ ॥
दुद्रुवुर्बहुधा भीताराक्षसाः शतशो दिशः ॥ त्यक्त्वा प्रहरणान्सर्वे पट्टिशांसि परश्वधान् ॥ ७९ ॥ केचि हंकां परित्रस्ताः प्रविष्टा वानरार्दिताः ॥
समुद्रे पतिताः केचि क्वेचित्पर्वतमाश्रिताः ॥ ८० ॥

न आत्मनः कार्यसिद्धिहेतुभूतमिदं वक्ष्यमाणवचनमस्त्राधिष्ठात्रीदेवतांप्रत्यब्रवीत् ॥ ६९ ॥

॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ तपनीयनिभत्वे उपपत्तिः रुधिरोक्षितमिति ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥